

AUSTRIA 21/22/23/24 lipca 2024

ECKARSTAU – pałac miejsce końca dynastii Habsburgów
BURGENLAND – KRAINA HAYDNA, BOCIANÓW I WINA
Eisenstadt – St.Margarethen – Rust – Jezioro Nezyderskie UNESCO
DOLNA AUSTRIA – LAS WIEDEŃSKI
Heiligenkreutz (opactwo cystersów) – Hinterbruhl Seegrotte
(największe podziemne jezioro w Europie) – zamek książąt
Lichtenstein w Maria Estensdorf
KREUZENSTEIN - zamek z bajki

21 lipca 2024, niedziela – 1 dzień

Wyjazd z Wrocławia o godz. 06:30 z placu Solidarności

Przejazd przez teren Czech (wskazane korony czeskie na kawę, toaletę w czasie przerw) i Słowacji (1 przerwa – Euro).

Pałac Myśliwski Eckartsau – ostatnia rezydencja rodziny cesarskiej - świadek końca monarchii Habsburgów.

Jesienią 11 listopada 1918 roku w dniu zrzeczenia się udziału w rządach cesarz Karol I Habsburg wraz z małżonką, cesarzową Zytą, opuścił w konwoju siedmiu samochodów dotychczasową rezydencję – pałac Schönbrunn – oraz niespokojną stolicę i w nocy pojawił się w Eckarstau, gdzie dołączyły potem dzieci. Powodem było przejęcie przez nowe republikańskie władze Schönbrunnu i innych oficjalnych rezydencji, tymczasem tutejszy pałac myśliwski należał do prywatnego majątku Habsburgów i, na razie, pozostawał ich własnością.

Pozbawiona władzy cesarska para wraz z dziećmi w spokoju spędziła w pałacu Boże Narodzenie oraz powitała Nowy Rok 1919 . Wkrótce jednak niedostatek zaopatrzenia i bieda zrujnowanego wojną kraju dotknęły także cesarską rodzinę oraz świętę małego dworu. Pałac, służący w przeszłości myśliwym, okazał się jednak nieprzystosowany do dłuższego pobytu, a ogrzewanie okazało się niewystarczające. O bezpieczeństwo byłego monarchy dbał brytyjski oficer Edward Lisle Strutt (władze republikańskie odmówiły ochrony dawnej rodziny panującej), przysłany przez króla brytyjskiego, obawiającego się, aby Habsburgowie nie podzielili losu Romanowów. Przywiózł ze

sobą zapasy żywności i medykamentów. Rząd Niemieckiej Austrii domagał się zrzeczenia się korony lub opuszczenia kraju przez Karola, w przeciwnym razie groził internowaniem.

Karol I Habsburg

Ślubne zdjęcie

Zyta Burbon-Parmeńska

Cesarscy małżonkowie odmówili abdykacji, zgadzając się ostatecznie na wyjazd z Austrii, ale w *honorowy sposób*, na co władze przystały. W dniu 23 marca 1919 roku, po śniadaniu i mszy w kaplicy pałacowej, rodzina cesarska opuściła pałac udając się do Szwajcarii. Pałac jak i pozostały majątek prywatny Habsburgów został skonfiskowany przez władze Republiki i stał się własnością państwa. Cesarz w wieku 34 lat zmarł na wygnaniu na Malcie.

Sień wjazdowa na dziedziniec pałacowy

Jeden z pokoi

Biblioteka

Biurko przy którym cesarz podpisał zrzeczenie tronu

Pałac częściowo ograbiony pod koniec II wojny światowej przez żołnierzy Armii Czerwonej, został pieczołowicie odrestaurowany – i obecnie działa tutaj muzeum, w którym można oglądać wnętrza z przełomu XIX i XX wieku oraz pamiątki po pobycie ostatniej pary cesarskiej. Ciekawostką jest fakt że rodzice Karola Wojtyły byli wielkimi zwolennikami ostatniego cesarza który bardzo pragnął pokoju. I to na jego cześć nadali synowi imię Karol. Ten, już jako papież Jan Paweł II dokonał beatyfikacji tego władcy jako patrona pokoju i pojednania między narodami w 2004 roku.

Przejazd do hotelu na zakwaterowanie i obiadokolację

22 lipca 2024, poniedziałek – 2 dzień

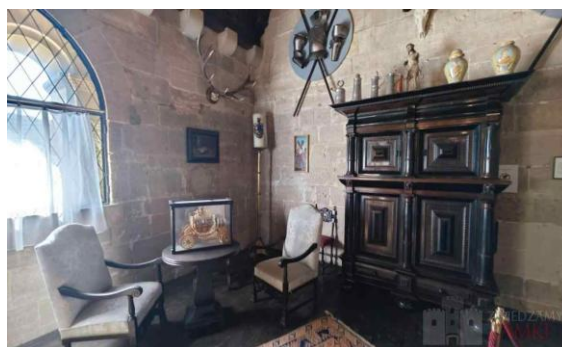
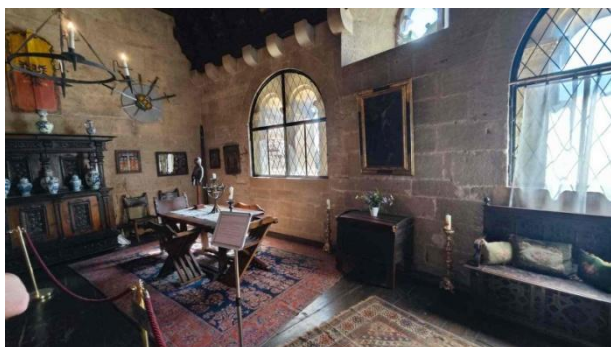
Po śniadaniu przejazd na teren Dolnej Austrii gdzie zwiedzimy kilka obiektów.

Zamek Liechtenstein w Maria Enzersdorf

Dzięki zachowanej romańskiej konstrukcji murowej i przestrzennej z połowy XII wieku zamek uznawany jest obecnie za jedną z najważniejszych świeckich budowli architektury romańskiej w Austrii. To zbudowane w XII wieku na wzgórzu średniowieczne zamczysko, jest gniazdem rodzowym jednego z najbogatszych rodów Europy, noszącego takie samo nazwisko jak nazwa zamku. W połowie XIII wieku Liechtensteinowie tracą zamek.

Nie miał on szczęścia do Turków. Spustoszyli go trzykrotnie, ostatni raz w czasie odsieczy wiedeńskiej. Na przełomie XVIII /XIX wieku zamek należał do Stanisława Poniatowskiego, który był bratankiem ostatniego króla Polski.

Poniatowski sprzedaje zamek w 1808 roku Liechtensteinom, którzy kilkadziesiąt lat później go odbudowują. W tym czasie żoną Franciszka de Paula, księcia Liechtensteinu była Julia Potocka. Pokrewieństwo z Liechtensteinami pozwoliło rodowi Potockich w czasie II wojny światowej wywieźć najbogatszą część wyposażenia pałacu w łańcuch do Liechtensteinu. W 1943 roku córka polskiego

szlachcica Johanna Nepomuka Wilczka czyli Georgina von Wilczek zostaje żoną Franciszka Józefa II Liechtensteina. Jako pierwsza para księżęca, zamieszkali w Liechtensteinie. Stało się tak w wyniku znacjonalizowania całego majątku jaki posiadali w Czechosłowacji, w tym słynnych pałaców w Valticach i Lednicach. Liechtensteinowie nigdy się z tym nie pogodzili. Sam zamek Liechtenstein pod Wiedniem został spustoszony przez armię radziecką w 1945 roku. Po wojnie Liechtensteinowie przekazują zamek harcerzom a następnie miastu Maria Enzensdorf. W 2007 roku zamek ponownie wrócił w ręce Liechtensteinów. Obecnie jest tu muzeum. Zobaczymy zrekonstruowane komnaty, obejrzymy piękne widoki okolicy z balkonów zamkowych. To tutaj kręcono jedną z wersji "Trzech muszkieterów", "Piątego muszkietera", a nawet jeden z fragmentów "Władcy pierścieni".

Przejazd do Hinterbruhl

Seegrotte – to **największe podziemne jezioro w Europie** które powstało w dawnej kopalni kredy a więc jest częściowo wynikiem działalności człowieka. Złóża gipsu wydobywano tu od XVIII wieku. Jednak w 1912 r. kopalnia została zalana przez wodę na skutek nieudanej eksplozji czyniąc ją niezdatną do użytku. Przez lata kopalnia stała w miejscu, aż kupił ją wiedeński przedsiębiorca.

Dawne chodniki kopalni kredy

Czas II Wojny Światowej – fabryka samolotów

Najpierw chciał założyć park rozrywki, potem hodowlę pieczarek, ale to nie zadziałało, bo temperatura w grocie była zbyt niska. W następnych latach wykopano tunel o długości 200 metrów, aby ułatwić dostęp do jeziora. Od 1932 roku wprowadzono do użytku łódź elektryczną i całość udostępniono turystom. Od 1944 roku dla bezpieczeństwa w tunelach powstała fabryka samolotów. Dla potrzeb fabryki wypompowano jezioro i wykonano betonowe dno.

Smocza łódź z filmu Trzej Muzkieterowie

Rejs po podziemnym jeziorze

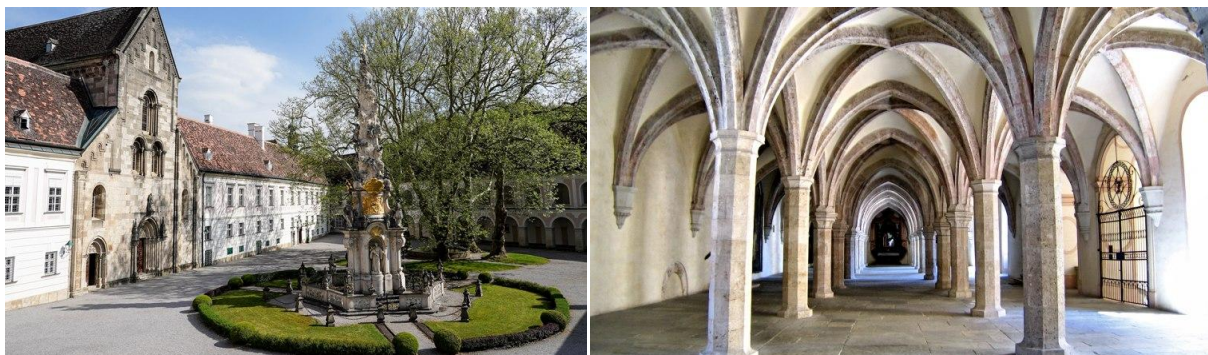
Okolo 600 więźniów obozu koncentracyjnego Mauthausen musiało pracować tutaj w nieludzkich warunkach. Po II wojnie światowej kopalnia została ponownie napełniona wodą i od tego czasu jest jedną z atrakcji turystycznych Dolnej Austrii. Części kopalni służyły w 1993 roku jako plan zdjęciowy do filmu Walta Disneya "The Three Musketeers". Wciąż można zobaczyć scenerię i smoczą łódź z planu filmu. Powierzchnia jeziora jest ogromna. Ma 6200 metrów kwadratowych. Ponieważ jezioro nie posiada naturalnego odwodnienia, a także w celu utrzymania niskiego poziomu wody i udostępnienia jaskini dla turystów, codziennie należy wypompować od 50 do 60 metrów sześciennych do pobliskiego potoku. Głębokość utrzymywana jest na poziomie około 1,2 m. W grocie nad jeziorem przez cały rok temperatura wynosi około 9°C, więc czas się ciepło ubrać! Zwiedzimy chodniki i korytarze dawnej kopalni oraz odbędziemy rejs po pięknym jeziorze.

Opactwo Heiligenkreuz – klasztor cystersów

Klasztor istnieje nieprzerwanie od momentu założenia w 1133 roku, co czyni go drugim najstarszym klasztorem cystersów na świecie. Na terenie klasztoru przechowywane są relikwie Świętego Krzyża przywiezione z Jerozolimy.

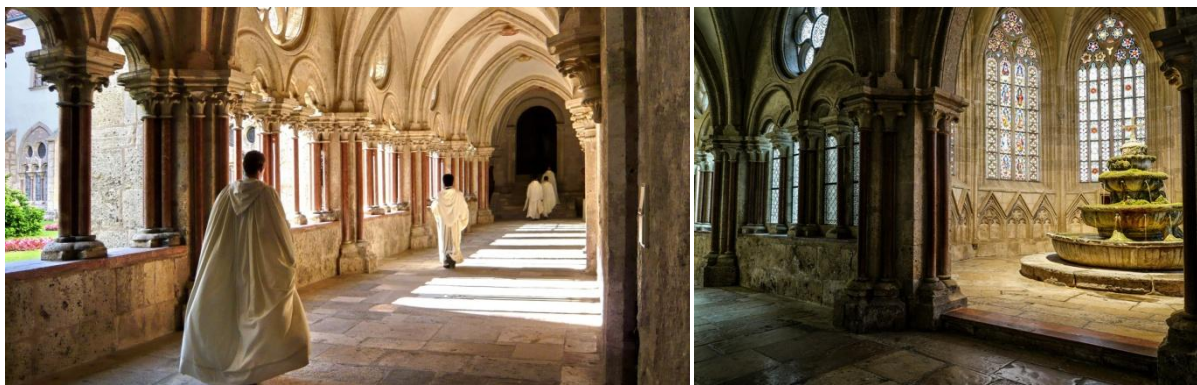

Opactwo założone zostało przez Leopolda III Świętego, ówczesnego margrabiego Austrii z dynastii Babenbergów. Pierwszy kościół konsekrowano w 1188 roku. W czasach panowania cesarza Józefa II Habsburga podczas sekularyzacji dóbr kościelnych i likwidacji domów zakonnych klasztor w Heiligenkreuz jako jeden z nielicznych nie został poddany kasacji.

Na terenie klasztoru powstał wówczas kształcący mnichów **Instytut Teologiczny**, który w ramach Wyższej Uczelni Filozoficzno-Teologicznej funkcjonuje do czasów obecnych. W skład całego kompleksu sakralnego wchodzi m.in. zachowana w doskonałym stanie XII wieczna **romańska kolegiata**,

barokowa kolumna św. Trójcy, gotycki chór kościelny oraz liczne zabudowania klasztorne. W świątynnej krypcie złożone zostały prochy margrabiów oraz książąt z dynastii **Babenbergów**.

Na terenie klasztoru żyje około 70 zakonników, którzy pracują duszpastersko w pobliskich parafiach. Klasztor Heiligenkreuz (obok Opactwa Rein) jest jednym z nielicznych tego typu obiektów w Europie w którym od początku swego istnienia do czasów obecnych nieprzerwanie mieszkają Cystersi.

Podczas wycieczki z przewodnikiem zobaczymy średniowieczny klasztor i miejsce pochówku Babenbergów. Ta dynastia jest najstarszą dynastią rządzącą w Austrii i przez wieki kształtowała historię kraju. Zwiedzając obiekt, dowiemy się jak żyli mnisi w dawnych czasach i obecnie, czym się zajmowali i jaką rolę odgrywali w państwie. To tutejsi bracia nagrali CD z Chórami Gregoriańskimi. Ich płyta wspięła się na szczyty światowych list przebojów.

Przejazd do hotelu na obiadokolację

23 lipca 2024, wtorek – 3 dzień BURGENLAND

Po śniadaniu wyjazd do Burgenlandu, spotkanie z miejscowym przewodnikiem.

Burgenland, to najmniejszy i najmłodszy z krajów związkowych, którego stolica Eisenstadt leży tylko 40 km na południe od Wiednia. Klimat jest tu łagodny, a ziemia żyzna. Burgenland jest więc spichlerzem Austrii. Przede wszystkim jest to kraina winnej latorośli. Tu produkuje się 30 % austriackiego wina, które na rynkach światowych zyskuje coraz większe uznanie. Przez całe wieki, toczył się spór o Burgenland pomiędzy Austrią i Węgrami. Po I Wojnie Światowej w 1921 r. ostatecznie przyłączono te tereny do Austrii. Jedną trzecią krainy stanowią lasy, najwyższym szczytem jest Geschriebenstein (884 m.n.p.m). Jedna piąta prowincji

należy do rodziny Esterhazych – jednego z najbogatszych rodów w Austrii.

EISENSTADT stolica Burgenlandu – historia miasta

Już w czasach starożytnych na tych ziemiach przebywali Celtowie i Rzymianie. W średniowieczu osada Eisenstadt przeszła we władanie Węgrów, stając się jedną z twierdz granicznych. W czasach późniejszych Eisenstadt jako miasto było własnością prywatną, a dzięki skutecznej polityce właścicieli rozwijało się dość szybko. Jeszcze w XV wieku miasto kupił arcyksiążę austriacki Albert VI.

Dwukrotnie najeżdżane przez Turków, w 1648 roku trafiło w ręce węgierskiej rodziny Esterházy. Dla miasta oznaczało to początek "złotych lat". Nowi właściciele zmienili je w swoją rodzową siedzibę i ufundowali liczne reprezentacyjne budowle, odmieniając wizerunek niewielkiego miasteczka. W Eisenstadt bywała m. in. sama cesarzowa Maria Teresa. Dla rodziny Esterhazy pracował Joseph Haydn, który w Eisenstadt pracował jako nadworny kompozytor tutaj zmarł i został pochowany. Okres prosperity miasta skończył się wraz z początkiem kłopotów finansowych magnatów. Na mocy układu w Trianon z 1920 roku Eisenstadt znalazło się w granicach Austrii i 5 lat później zostało stolicą austriackiej prowincji Burgenland. Po Anschlussie bardzo mocno rozwijał się ruch nazistowski, w czasie II wojny światowej wysiedlono bądź wymordowano

wszystkich miejscowych Żydów. Ofensywa Armii Czerwonej przyniosła niewielkie zniszczenia (jedno bombardowanie).

- **Zamek Esterházy.**

Największą atrakcją turystyczną Eisenstadt jest zamek Esterházy. W XVII wieku średniowieczny zamek obronny został z rozmachem przebudowany przez rodzinę Esterhazy na barokową rezydencję – centrum życia dworskiego.

Posiadłość stała się rodzimym gniazdem rodziny na najbliższe 300 lat. Tutaj odbywały się wystawne bale, przyjęcia, gościły koronowane głowy i wielcy tego świata. Pałac przebudowano jeszcze dwukrotnie, ale najistotniejsze okazały się zmiany z początku XIX wieku. Książę Mikołaj II Esterházy de Galantha postanowił zmienić barokowy pałac w Eisenstadt w klasycystyczną rezydencję.

Niestety jego plany przerwały wojny napoleońskie i coraz poważniejsze kłopoty finansowe - udało się zrealizować jedynie środkową część założenia (pałac miał być dwukrotnie większy). Za najpiękniejszą z komnat uważana jest Sala Haydna, gdzie mistrz dyrygował orkiestrą podczas prezentacji swoich utworów. W latach 1663-72 – Josef Haydn przebywał na tutejszym dworze jako stały gość i nadworny kompozytor. Sala ta ze względu na świetną akustykę jest drugą, po Złotej Sali w Wiedeńskim Towarzystwie Przyjaciół Muzyki, najsłynniejszą salą koncertową w Austrii. Obecnie zamek Esterházy w Eisenstadt pełni rolę centrum kulturalnego. W Sali Haydna, pod sklepieniem ozdobionym wspaniałymi freskami, z okazji różnych uroczystości i podczas koncertów rozbrzmiewa muzyka Haydna. Zwiedzimy dostępne sale pałacu. Stała wystawa prezentuje wiele drogocennych przedmiotów należących do rodziny. Jest też wystawa która opowiada o Melindzie Esterházy, żonie Paula V, ostatniego księcia z rodziny. Melinda była

urodzoną w 1920 roku tancerką, która wpadła w oko sporo od niej starszemu arystokracie. Była niezwykłą osobowością, a jej życie pełne było wzlotów i upadków.

Para książęca przeżyła ze sobą wiele dobrych i złych chwil. W wyniku II wojny światowej i przejścia władzy przez komunistów na Węgrzech rodzina Esterházy straciła tam cały swój majątek, na szczęście posiadłości w Austrii wciąż należały do nich. Jako że para nie miała dzieci, Melinda zadbała o to, by po jej śmierci (zmarła w 2014 roku właśnie w Eisenstadt) majątkiem zajęły się utworzone przez nią fundacje. Ponadto w pałacu znajduje się wystawa poświęcona Josefowi Haydnowi z czasów kiedy był nadwornym kompozytorem i kapelmistrzem. Natomiast w piwnicach pałacu mieści się Muzeum Wina – największe w Austrii. Wystawa zawiera ponad 700 fascynujących przedmiotów i daje pogląd na historię oraz bogatą tradycję uprawy winorośli w Burgenlandzie.

Podczas przerwy kawowej na terenie zamku w zamkowym sklepiku będzie można zakupić pamiątki i wina z tutejszych winnic. Po przerwie udamy się na spacer uliczkami starego miasta podziwiając miejski ratusz, kolumnę wotywną w rynku i dom w którym mieszkał i pracował Josef Haydn. Naszym kolejnym punktem w Eisenstad będzie Bergkirche.

- **Bergkirche –mauzoleum Josefa Haydna**

Kościół został wybudowany przez rodzinę Esterházy jako miejsce pielgrzymkowe. W ołtarzu głównym umieszczono rzeźbę Maryi z Dzieciątkiem. Na kopule znalazło się malowidło Wniebowstąpienie, natomiast organy zostały zbudowane dla samego Haydna. Za świątynią stworzono Kalwarię - kilkanaście grot, w których franciszkanie umieścili figury przedstawiające Chrystusa i jego Drogę Męki. Kościół poświęcony został w 1803 roku. To właśnie w murach wznoszonego kościoła Haydn po raz pierwszy zaprezentował słuchaczom sześć swoich mszy. Premiera utworów odbywała się z wielką pompą - w kościele przy

wtórze wystrzałów z armat zjawiał się orszak książęcy. Na niektórych koncertach była obecna także cesarzowa Maria Teresa. Po śmierci Haydna w kościele swą mszę zaprezentował Ludwig van Beethoven, ale spotkała się ona z chłodnym przyjęciem i obrażony artysta opuścił miasto.

Bergkirche i jego wnętrze

Tutaj w mauzoleum w białym marmurowym grobowcu spoczywa ciało Józefa Haydna, które dopiero w 1954 r. połączono z głową mistrza. Jedenaście lat po jego śmierci (zmarł w 1809 roku) gdy ekshumowano jego szczątki, stwierdzono, że w grobie nie ma czaszki wirtuoza, a pozostała tylko... peruka. Okazało się, że czaszkę wykradli młodzi medycy i oddali do analizy, poszukując w jej kształcie potwierdzenia muzycznego geniuszu. Wiele lat czaszka Haydna wędrowała z rąk do rąk, aż trafiła do Towarzystwa Przyjaciół Muzyki, a później do grobowca właściciela. Jej „podróż” trwała 145 lat.

SANKT MARGARETHEN – rzymskie kamieniołomy

Wspaniały, dawny rzymski kamieniołom St. Margarethen jeden z największych i najstarszych kamieniołomów w Europie. To prastare miejsce kultu i miejsce gdzie niegdyś wydobywano wapień do budowy m.in. wiedeńskiej katedry św. Szczepana. Z wydobywanego tu materiału skalnego wytwarzano cegły wapienno-piaskowe z których przed dwoma tysiącami lat zbudowano rzymskie miasteczko wojskowe Carnuntum a w czasach nowożytnych nie jeden z wiedeńskich pałaców. Współcześnie w skalnej scenerii wyrobiska urządzona została operowa scena plenerowa która od 1995 roku służy jako miejsce corocznego prestiżowego Festiwalu Operetkowego i prezentacji najsłynniejszych oper. Amfiteatr będziemy podziwiać z punktu widokowego.

RUST – bociany i wino

Niewielkie malownicze miasteczko położone na zachodnim brzegu Jeziora Nezyderskiego w pobliżu węgierskiej granicy. Jedno z najmniejszych miast Austrii (2 tys. mieszkańców) nie zmieniło się prawie wcale od XVII wieku. Ma się wrażenie że czas się tu zatrzymał. Jego historia sięga czasów starożytnych kiedy to znajdowała się tu rzymska kolonia. W zapiskach historycznych pojawia się jednak dopiero w dokumentach pochodzących z drugiej dekady XIV wieku.

Panorama miasteczka Rust, w tle Jezioro Nezyderskie

W drugiej połowie XV wieku Rust otrzymało liczne przywileje handlowe, a w 1479 roku założony został tu cech winiarzy. Już w 1524 r. cesarz zezwolił winiarzom na znakowanie beczek literą R, a korki butelek do dzisiaj noszą to znakowanie. Miasto zostało całkowicie zniszczone podczas najazdu tureckiego w XVI w. Niedługo potem odbudowane, przetrwało w prawie nie zmienionym stanie do obecnych czasów. W 1649 roku mieszkańcy Rust za przeszło 60 tysięcy florenów i 500 wiader miejscowego wina wykupili swoje miasto od rodziny Esterházy, a niespełna 30 lat później cesarz Leopold I Habsburg nadał mu status wolnego miasta królewskiego.

Podczas spaceru z przewodnikiem zobaczymy m.in. zbudowany w XII wieku na ruinach rzymskiej strażnicy imponujący romańsko-gotycki **kościół Rybacki** (Fischerkirche), budynek ratusza miejskiego oraz znajdujące się w obrębie starego miasta liczne renesansowe i barokowe mieszczkańskie kamienice. Rust znane jest także z wieloletniej tradycji wytwarzania słodkiego wina Ruster

Ausbruch. Każdego roku w mieście organizowany jest także Międzynarodowy Festiwal Gitarowy (jeden z największych w Europie). W 1975 Rust (wraz z Salzburgiem i Krems an der Donau) zostało uznane za „wzorowe miasto”. W 2001 roku zabytkowe stare miasto w Rust jako część parku krajobrazowego obejmującego Jezioro Nezyderskie zostało wpisane na **Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO**.

W miejscowości Rust mieszka bardzo dużo bocianów które chętnie budują tutaj swoje gniazda. Są oswojone z ludźmi, chodzą spokojnie wśród miejskiej zieleni nie zwracając uwagi na przechodniów i uprzejmie pozują do zdjęć. Mają tu bardzo przyjazne środowisko a więc na stałe wpisały się w tutejszy krajobraz. Zwieńczeniem naszej wycieczki do Burgenlandu będzie krótki spacer na Bocianią Łąkę skąd rozpościera się wspaniała panorama jeziora Nezyderskiego. Łąkę zamieszkują piękne i rzadkie owce, kozy i różne rodzaje bydła. Piękne, bardzo klimatyczne miejsce. Może uda się zobaczyć białe osiołki, specjalna rasa ,na świecie żyje tylko 350 sztuk , głównie w Burgenlandzie.

JEZIORO NEZYDERSKIE (niem. *Neusiedler See*, węg. *Fertő-tó*) – jezioro o powierzchni wód 157 km² , o długości 34 km i szerokości od 4,5 do 8 km, położone na granicy Austrii i Węgier. Jest 1,4 razy większe od naszego największego w Polsce jeziora Śniardwy. Powierzchnia jeziora i jego głębokość ulegają ciągłym zmianom.

Okresowo jezioro wysycha całkowicie (ostatnio zimą z 1867 na 1868). Ze względu na małą głębokość zimą jezioro zamraża często po samo dno. Zbiornik nie posiada żadnego regularnego ujścia i jest zasilane tylko kilkoma małymi rzeczkami bez znaczenia. Dlatego odnowienie wód jezioro zawdzięcza głównie opadom deszczu ,topnieniu śniegów i zwierciadłu wód podziemnych. W 1992 roku został założony Park Narodowy „ Jezioro Nezyderskie-Seewinkel”

zarządzany wspólnie przez Austrię i Węgry by chronić tutejszą florę i faunę. Dla miłośników ptaków to idealny rezerwat i, gdyż jest to miejsce wylęgu ok. 300 gatunków ptaków. Brzegi jeziora są porośnięte trzciną pospolitą, która w XX w. zaczęła się niezwykle szybko rozprzestrzeniać. Według mapy i opisu z 1821 r. jezioro było prawie zupełnie pozbawione trzciny. Jak obliczono, biorąc pod uwagę tempo jej inwazji w rozprzestrzenianiu się, jezioro za jakiś czas zarośnie. Od 1920 jezioro jest podzielone granicą państwową. Około trzech czwartych powierzchni należy do Austrii, tworząc jej największy zbiornik wodny. Bywa czasem zwane „Wiedeńskim Morzem”. W 2001 r. krajobraz kulturowy jeziora został zapisany na liście światowego dziedzictwa UNESCO

Powrót do hotelu na obiadokolację

24 lipca 2024, środa – 4 dzień

Po śniadaniu wykwaterowanie i przejazd do miejscowości Leobendorf

Kreuzenstein – zamek z bajki

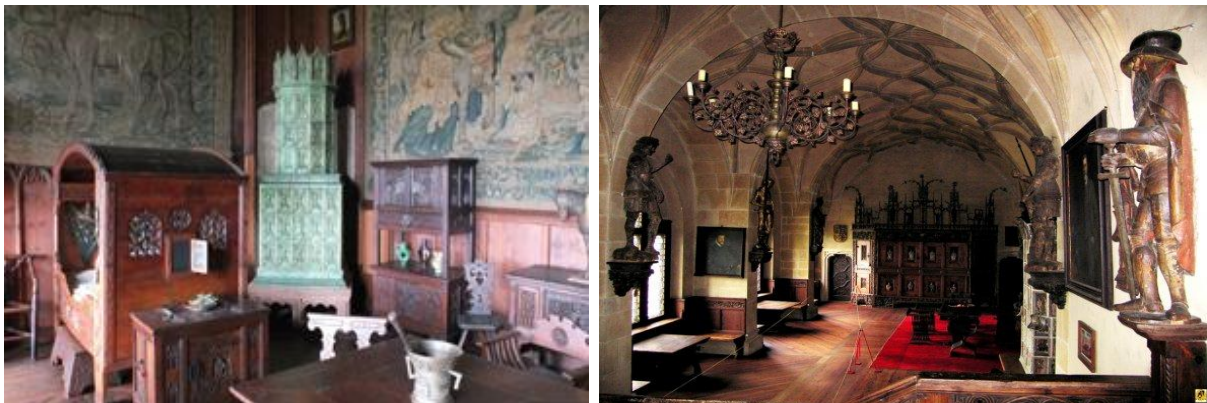
Majestatyczny średniowieczny zamek Kreuzenstein jest jednym z najpiękniejszych zamków Dolnej Austrii. Jego historia sięga początków XII wieku, kiedy to wniesiona została tu pierwsza warownia obronna. W 1278 roku po porażce wojsk czeskiego króla Przemysława Ottokara II w bitwie pod Suchymi Krutami, dostał się we władanie Habsburgów. W 1527 roku w murach twierdzy przetrzymywany był katolicki ksiądz i przywódca anabaptystów Baltazar Hubmaier.

Swój obecny kształt zamek uzyskał w czasie ostatniej gruntownej przebudowy jaka przeprowadzona została pod koniec XIX wieku. Jej inicjatorem był ówczesny właściciel, znany austriacki mecenas sztuki i polarnik Johann Nepomuk Graf Wilczek (1837-1922). Przebudowa trwała przeszło 30 lat, a oficjalne otwarcie bram warowni miało miejsce w czerwcu 1906 roku. Na uroczystości otwarcia był m.in. sam cesarz Niemiec i król Prus Wilhelm II. W XX wieku zamek wielokrotnie wykorzystywany był jako plan filmowy. Kręcono tu m.in. sceny do takich filmów jak Tom Turbo, Trzej muskietierowie (1993) czy Polowanie na czarownicę z Nicholasem Cagem (2010).

Na trasie zwiedzania zobaczymy Zbrojownię w której znajduje się jedna z największych prywatnych kolekcji broni historycznej Austrii. Następnie odwiedzimy Kaplicę Zamkową – perłę średniowiecznej architektury. Najwspanialszym eksponatem w kaplicy zamkowej jest gotycki ołtarz skrzydłowy, złożony z 47 oryginalnych drewnianych tarcz i paneli z XV wieku. Potem przejdziemy przez Salę Rycerską z cennym historycznym wyposażeniem. Natomiast w Pokoju Książęcym zobaczymy m.in. 500-letnie łóżko z baldachimem. Wśród innych pomieszczeń bardzo ciekawa będzie oryginalna, średniowieczna kuchnia

Po krótkiej przerwie udamy się w drogę powrotną do Wrocławia. Na trasie zjemy na terenie Czech obiad, do Wrocławia dojedziemy w godzinach wieczornych.

CENA: 1890 zł/os – zaliczka 567 zł/os dodatkowo wstępny

Cena zawiera:

- ✓ przejazd autokarem
- ✓ opłaty autostradowe, parkingi
- ✓ obsługa i opieka pilota
- ✓ obsługa licencjonowanego przewodnika polskojęzycznego na terenie Burgenlandu
- ✓ przewodnicy w obiektach
- ✓ 3 noclegi w pokojach 2 i 3-osobowych z łazienkami
- ✓ Wyżywienie; 3 śniadania, 3 obiadokolacje ,
- ✓ Obiad w dniu powrotu na terenie Czech
- ✓ Zestawy słuchawkowe
- ✓ Obowiązkowa składka na Fundusz Gwarancyjny i Pomocowy – 20 zł/os
- ✓ Ubezpieczenie NW, OC, KL
- ✓ podatek VAT

Cena nie zawiera opłat za wstępy; 90 Eu/os ceny ulgowe

1 dzień

Pałac myśliwski Eckerstau – 12,50 Eu/os

2 dzień

Zamek Lichtenstein w Maria Enzersdorf – 18 Eu/os

Seegrotte Hinterbruhl – 15Eu/os

Heiligenkreutz opactwo cystersów – 11 Eu/os

3 dzień

Eisenstadt - Bergkirche – 3 Eu/os

Eisenstadt zamek Esterhazy – 15 Eu/os

Rust kościół Rybacki – 3,50 EU/os

4 dzień

Kreuzenstein zamek z bajki – 12Eu/os

Suma; 90 Eu/os

Organizator zastrzega sobie możliwość zmiany kolejności zwiedzanych obiektów, z przyczyn niezależnych.

Organizator zastrzega sobie również prawo do minimalnych zmian w opłatach za wstępy do placówek muzealnych – program był przygotowywany w grudniu 2023.

W przypadku drastycznych podwyżek kursu Eu Organizator zastrzega sobie nieznaczną zmianę ceny – przy wycenie wycieczki brany był przelicznik ze stycznia 2024